60e jaargang. — N° 45. Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden. Zaterdag 7 Juni 19

Men schrijft in te Tongeren bij **H. Collée**, uitgever en eigenaar van dit blad.

DE POSTRIJDER verschijnt s woensdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, Groote Markt, te Tongeren.

Telefoon N° 12

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement

Twee maal per week, 4 fr.
Een maal » 3
Een blad afzonderlijk 10 c
De abonnementen zijn vo taalbaar.
Aankondigingen : 15 c per drukregel.
Reclamen, vonnissen en artikels, vooraan of binnen blad - 1 frank den drukregel.

TWEEDE BLAD

De Lieven-Heerenboom.

Deze eik is wel een der merkwaardigste van België.

Hij staat te Cortessem aan de grenslijn van Wellen, en volgens de overlevering telt hij ongeveer 1100 jaren.

In de kronijken van de jaren 800 sprak men reeds van hem. Ook kan men natuurkundig bewijzen dat hij zoo oud is. Een eik, zegt men, groeit gedurende omtrent 500 jaren en sterft af gedurende ongeveer hetzelfde getal jaren ; de boom is bijna uitgestorven en na een 20tal jaren zal hij wellicht verdwenen zijn. Thans is zijn omtrek nog 8 meters.

Men noemt deze eik « De Lieven-Heerenboom », en jaarlijks gaat de processie op den eersten Kruisdag hem bezoeken en worden kerkzangen uitgevoerd vóór het Christusbeeld, dat men versierd aan den boom ziet hangen.

Deze boom wordt nu afljvig ; sedert jaren is hij zoozeer opengespeten en hol, dat 6 personen rond een tafel in het binnenste van den boom zittend kunnen kaart spelen. Toen over vele jaren een schaapherder in het veld, na een onweer, 5 zijner schapen miste, vond hij ze terug in den Lieven-Heerenboom, zeggen de oude menschen der streek.

Vele vreemdelingen komen jaar in jaar uit den boom bewonderen, en honderden namen en jaartallen zijn in zijne schors uitgesneden en met de jaren vergroeid.

De overlevering beweert dat de bokkenrijders vroeger vernachtten in dezen boom en er hunnen buit verdeelden ; later werden zij verbrand ter plaatse Bonderkuil op eenige honderden meters afstand van den Lieven-Heerenboom.

Nu nog brengen soms landloopers den nacht door in den boom.

Nog zegt het volk dat volgens de overlevering deze boom eens de prooi der vlammen zal worden ; ook toen over een dertigtal jaren een rookwolk uit zijn kruin opsteeg, werd dadelijk de brandklok geluid, maar gelukkiglijk kon men het vuur spoedig uitdooven. Kinderen hadden een vuurtje gemaakt in den boom.

Over eenige jaren heeft het gemeentebestuur een stevigen ijzeren band rond den boom laten leggen om zijne geheele verscheuring te beletten.

Zoo staat daar nu de grijsaard, plechtstatig met zijn half naakten schedel, met zijn afgerotte armen en zijn opengereten buik ; zoo staat hij daar als een eeuwen oude getuige van wat er gedurende 1100 jaren gebeurde : stormen en tempeesten heeft hij getrotseerd ; vreugde en blijdschap hebben in zijne takken hunne vroolijke tonen laten weerklinken ; droefheid en rouw hebben hun jammer en wee in zijne bladeren laten weêrritselen ; op 2000 m. afstand heeft hij over 600 jaar den kerktoren van Cortessem zien afbranden, in vuur gestoken door de Spanjaards ; in 1830 heeft hij een inwoner van Cortessem, een Hollandschen generaal van zijn paard zien afschieten en het Hollandsche leger verschrikt op de vlucht zien gaan.

Geslachten op geslachten heeft hij zien komen en verdwijnen ; kinderen heeft hij in zijn schaduw zien spelen, die hij als vergrijsde ouderlingen aan zijnen voet heeft zien komen uitrusten.

En van allen heeft hij een groet ontvangen, dien zijne eerdiedwaardige jaren als werktuigegelijk den aanschouwer ontlokken.

Och ! 't is me zoo zoet te rusten en te mijmeren in zijne schaduw terwijl tjilpende musschen hunne nestjes optimmeren in zijne ingewanden ! Gansch het verleden doemt dan op voor uwen geest en droomend luistert men het geschalmei der lang begraven schaapherders af en ziet men de bokkenrijders door de lucht vliegen, en van verre hoort men het gejammer der stroopers en der heksen die in het vuur van den Bonderkuil hunne euveldaden met den dood bekoopen. X.

De zomer meststoffen.

't Is tijdens den zomer dat de scheikundige meststoffen het minst gebruikt worden. De voornaamste teelten, graangewassen en wortelplanten, zijn in vollen groei en vragen geene voedingstoffen meer. 't Is enkel voor de op de tweede plaats komende teelten, de raap, de knolradijs, de voederplanten en de weiden dat hun gebruik noodig is.

Deze bijkomende teelten, gewoonlijk op een graangewas volgende, vragen een rijke grond, want de groeiing moet spoedig zijn zoo men groote opbrengsten verlangt. Men gebruikt voor de graangewassen enkel de meststoffen die men noodzakelijk denkt te zijn, zich voorbehoudende aan de plant die volgt, de grondstoffen te geven die zij vereischt. Deze wijze van bemesting is ten andere de beste ; zij vereischt geene groote onkosten en de verdeeling der grondstoffen volgens de eischen der plant, is vergemakkelijkt. Voor de raap, de knolradijs en het voeder die veel potasch vereischen, kan men, voor de zaaiing deze bijgevoegde grondstof geven, onder een gemakkelijk op te lossen vorm, het cloruur of het potasch sulfaat.

Zoo de plant stikstof in grooter hoeveelheid vereischt, dan is het voordeeliger ze te geven voor de zaaiing, en in den zomer, de salpetervording zeer werkdadig zijnde, zoo is het ammoniak sulfaat daartoe geheel aan gewezen.

Voor de weiden die in de lente eene volledige bemesting ontvangen hebben, stelt men zich tevreden na de maaiing een bijvoegsel te doen, om de hergroeiing van het gras te verhaasten, het tijdstip voor het maaien van het nagras te bespoedigen en aldus tot een beter seizoen te komen voor het hooien. Men gebruikt alsdan per hectaar een mengsel van 200 kg. super. 75 kg. potaschcloruur, 75 kg. ammoniak sulfaat en 50 kg. nitraat.

In moestuinbouw worden de stikstoffen, ammoniak en nitraat den ganschen zomer gebruikt, 't zij als dekking, 't zij opgelost in water om de groeiing aan te hitsen. De potaschachtige en gefosfateerde meststoffen worden gebruikt voor de zaaiing of planting der zomergroenten.

Jean BLOUX
Landbouw-Ingenieur.

ALLERLEI NIEUWS.

— VERWERELDLIJKTE HOSPITALEN. — Te Parijs heeft men ook de zusters-ziekendiensters uit de officieele hospitalen verwijderd.

De heer Poincaré, voorzitter der Republiek, brengt nu en dan bezoeken aan de hospitalen. Verleden week bezocht hij het Cochin hospitaal.

Het wilde nu lukken dat de zaal der teringlijders een getal zieken bevatte, veel te groot voor de ruimte over welke men beschikte. Daardoor liet de zindelijkheid merkelijk te wenschen.

Men moet hierbij voegen dat de teringlijders niet afgezonderd zijn.

In zulken toestand kon men die zaal aan den voorzitter der Republiek niet vertoonen.

Wat deed men ?

Eenvoudiglijk dit : Daags voor het bezoek deed men een deel der zieken naar huis gaan, de besten natuurlijk, zoodat al de zieken op een bed gelegd werden ; de draagberriën op welke velen gelegerd waren, werden verwijderd en toen de heer Voorzitter der Republiek 's anderendaags die zaal bezocht was alles properkens en in orde.

Op die manier is 't niet moeilijk, niet waar, maar daarmede zijn de zieken niet gediend ?

— TENTOONSTELLING VAN BRILLEN TE HEIDELBERG. — Ter gelegenheid van het 39e Congres van het oogheelkundig genootschap, is te Heidelberg eene tentoonstelling van brillen opgericht, die nog tot half juni open blijft. Het is een belangwekkende verzameling, die voor het grootste gedeelte eigendom is van de verzamelaars prof. R. Greeff te Berlijn, en prof. von Pflugh te Dresden.

De eerste bril op de tentoonstelling dagteekent van 1285. Men vermoedt dat de Oxfordsche monnik Roger Bacon de uitvinder van den bril is geweest. In de kerk Santa Maria Maggiore te Florence, noemt een grafopschrift echter de in 1317 overleden edelman, Salvino d'Armato degli Armati den uitvinder van den bril.

De oud-Chineesche exemplaren die op de tentoonstelling zijn, zijn van half edelsteenen vervaardigd en dienden meer als sieraad voor hooge mandarijnen en voorname geleerden.

Men weet trouwens dat de bril zijn naam ontleent aan den doorzichtigen kostelijken steen beryllus.

HET IS BEWEZEN dat al degenen die de purgeer Pil van Dr Walthéry probeeren haar duizend maal beter en veel voordeeliger vinden dan al de andere geneesmiddels. 1 fr. de doos voor een jaar.

— VREEMDELINGEN IN BELGIE. — Nog enkele weken en Belgie zal door duizenden vreemdelingen worden bezocht.

Op dit oogenblik zijn de Engelschen het talrijkst. Dan volgen de Franschen, Duitschers, Chilianen, Brazilianen, Italianen en Russen.

De steden die het meest de vreemdelingen aanlokken zijn Brussel, Antwerpen, Gent, Oostende, Namen, Dinant, Mechelen, Doornijk en Luik.

Op dit oogenblik zijn de Duitschers meer bepaaldelijk ingenomen met Gent, zoowel als de Italianen en de Russen.

— GEEN goede koffie is er mogelijk zonder goede chicorei. De liefhebbers van eene goede tas zullen dus de Trappisten Chicorei Vincart gebruiken. Men vindt ze overal.

— LEVENSDUUR VAN DEN MENSCH. — Volgens een korten tijd geleden gemaakte statistiek, die den gemiddelden levensduur van den mensch in de verschillende landen van Europa aangeeft, blijkt, dat de gemiddelde ouderdom bedraagt voor iemand in Noorwegen en Zweden 50 jaar ; Denemark evenals in Ierland 48 jaar ; Engeland en Schotland 45 jaar ; Belgie 45 jaar ; Zwitserland en in Holland 44 jaar ; Rusland en Frankrijk 43 jaar ; Pruisen en Italie 39 jaar ; Portugal en Rumanie 36 jaar ; Griekenland 35 jaar ; Oostenrijk 34 jaar ; Bulgarie en Turkije 33 jaar ; Spanje 32 jaar.

AAN DE OUDERS. — Indien uwe kinderen zwak, bleek, ziekelijk zijn, indien hun groei te langzaam of te haastig is, geef hun de ijzerhoudende Pil Raphaël, en gij zult het genoegen hebben hem sterk en gezond te zien worden, fr. 1 75 in al de goede apotheken.

— DE ALGEMEENE WERKSTAKING EN DE SPOORWEGEN. — De statistiek der wagons door den Staatsspoorweg voor het vervoer van koopwaren gebezigd, geeft, voor de vijf weken, van 30 maart tot 3 mei, een totaal op van 557,758 geladen wagons. Dit aantal bedroeg 618,715 gedurende het overeenstemmend tijdperk van verleden jaar.

De ontvangsten voor het koopwarenvervoer bedragen voor de maand april van dit jaar, 1,397,000 fr. minder dan gedurende dezelde maand in 1912, hetzij eene vermindering van 0,7 ten honderd.

Zulks is te wijten aan de algemeene werkstaking.

— Cornelis zette 't op een loopken...,
Raadt, vrienden, eens waarheen !
Er eenen pakken van *'t Wit Stoopken*,
Want beter is er geen !...
Vieux-Système merk : 't Wit Stoopken
Jacques Neefs, Antwerpen

Koopt uwe schoenen, sierlijk en goedkoop in het Huis COLLINET, 3, Vinâve-d'Ilestraat 3, Luik

—o— KUNSTVOORWERPEN. — HUWELIJKSGESCHENKEN. — BRONZEN VAN BARBEDIENNE.
Marmers, Schilderijen,
Sèvres, Saxe, Copenhague (echtheid gewaarborgd). Kleine meubels.
Paul Guastalla, 39, Koninklijkestraat, Brussel. — Telefoon 4925.

Rookt de Beste Cigaretten

„ **La Nouvelle Américaine** "

.˙. O, WAT DEUGNIETEN. — Zekeren dag stond een beenhouwer achter zijnen toog en er kwamen twee kerels binnen die zegden : Beenhouwer, wij zagen daar 'nen grooten hond loopen met eene tong in den muil. — Hij zal ze hier gestolen hebben, sprak de man en hij snelde achter het dier.

Op 't einde der straat vroeg hij aan een oud vrouwken, of zij geenen hond gezien had met eene tong in den muil.

— Ik zag er nooit eenen zonder, zeide de vrouw.

Dan ging er een licht voor den beenhouwer op, hij snelde naar huis, maar... reeds hadden de deugnieten zelf gestolen.

.˙. ZIJN NAAMKAARTJE. — Eens bezocht Voltaire den schrijver Rousseau, terwijl deze niet thuis was. De deur van de bibliotheek stond open ; hij trad er binnen en daar hij al de boeken verward door elkaar geworpen en met een laag stof bedekt vond, schreef hij met zijn vinger op een daarvan het woord : Cochon. Den volgenden dag ontmoette hij Rousseau, en zei :

Ik ben gisteren bij u geweest, maar ik heb u niet 't huis gevonden !

Dat weet ik antwoordde Rousseau, «ik heb uw kaartje gevonden.

.˙. EEN WEDERVRAAG. — Een rechter twijfelde, of een kleine jongen, die als getuige moest optreden, het gewicht van den eed besefte. Hij besloot hem daarom op dit punt een paar vragen te doen.

« Jongen, » zeide hij « kunt gij het Onze Vader opzeggen ? »

« Ja, mijnheer ! » was het onmiddelijke antwoord, « gij ook ? »

.˙. EEN WONDERBAAR NIEUWS. — Een Amerikaansche plezierreiziger kwam door een iersch dorp, en daar zijn horloge reeds voor eenige uren was blijven stilstaan, vroeg hij aan een 8 jarig jongentje, dat met eenige boeken juist uit de school kwam, hoe laat het was.

« Het zal zoo wat twaalf uur zijn », zei de kleine beleefd zijne muts afnemend.

« Twaalf uur eerst ! Ik dacht dat het reeds veel later was », riep de heer verwonderd uit.

« Het words hier nooit later », zei de knaap op hoog ernstigen toon. « Onze dorpsklok begint om 12 ure weer van voren af ».

HOPJES DE BEUKELAER

—o— OPHOUDING VAN HANDEL, Verkoop met grooten afslag. — Juweelhandel, Horlogiemakerij en Goudsmederij — Huis CAMPOTOSTO, gesticht in 1856, Groenselmarkstraat, 33, te BRUSSEL.

— INDIEN GIJ GROOTE WINSTEN WILT DOEN en niettegenstaande nette en gemakkelijke schoenen dragen, wendt U tot het
Oud Huis J. HEUVELMANS,
26, Rue Pont d'Ile, 26, Luik
waarvan de artikelen sierlijk, zeer sterk en tevens zeer goedkoop zijn.
Groote keus in SCHOENEN EN BOTTINNEN GANSCH GENAAID van af 8.50 en 10.50.
Men spreekt Vlaamsch.

— **Migraine, hoofd- en tandpijn nevralgies**, plots genezen door een **cachet Gauthier**, 1 en 2 fr. de doos van 6 en 13, bij uwen apotheker. Zooniet, wendt u tot de apotheek Gauthier, Mechelen.

PETIT-BEURRE PAREIN

« LABOR »
Belgische Naamlooze Verzekering- en Spaarmaatschappij
GESTICHT IN 1905.
Kapitaal : 2.100.000 franken.
ZETEL :
2, Lodewijk Bertrandlaan, BRUSSEL
(Eigendom der Maatschappij)
Verzekeringen LEVEN met of zonder geneeskundig onderzoek.
LIJFRENTEN aan zeer voordeelige taksen.
Verzekeringen ONGEVALLEN : Persoonlijke, Huispersoneel, Landbouw, Paarden, Rijtuigen, Automobielen, Motocycletten en Velo's.
Verzekering BEDRIJFSCHADE veroorzaakt door brand of deze's gevolgen.
Algemeene Bestuurder : Gustaaf Latinis, Gewezen Schepen, Voorzitter van La Mutualite Commerciale. — Algemeene Sekretaris : Adolf Gaethoffs, Verzekeraar.
Erstige agenten worden gevraagd. — Goede commissieloonen.

ASTHMA
Gij allen die aan het **Asthma** lijdt, schrijft aan M. ESCOUFLAIRE, apotheker te **Ath**, die u GRATIS-FRANCO een PROEFDOOS zal zenden van
POEDER en SIGARETTEN ESCOUFLAIRE
MET CERTIFICATEN VAN GENEZINGEN

INDIEN GIJ LIJDT
NOORD-GESTICHT
(15de jaargang)
102, Nieuwstraat (Brussel-Noordstatie)
HASSELT HOTEL WILLEMS

AUTOMOBILES NAGAN
G. de SPIRLET et R. de MACAR
11, Place Cathédrale, Liége. — Téléph.
10 12, 14/16, 18/24, 20/28, 24/30 et 30/40
Catalogue, visite des usines et essais sur demande.
Garage ouvert toute la nuit.
Men spreekt vlaamsch en duitsch.
Stocks considérables de tous accessoires.
Pneus de toutes marques.
Essence « Motogazoline » livrée franco
gique au cours du jour.
Atelier de réparations pour toutes marq

CACHE-RADIATEU
FOYERS DE LUXE
Devantures en cuivre pour chemin
F. WIRT
CONSTRUCTEUR
39-41, Rue Bara, 39-4
BRUXELLES

Geen Grijs Haa
MEER !!!

«De Nieuwe Lo
Te koop bij Apothekers

NELIE

(14e VERVOLG).

XV

De Groot en Jozefien waren t'akkoord, dat Karel zonder uitstel zijn wedervaren te Antwerpen aan hare broers en zuster moest mededeelen. Zij waren beiden insgelijks diep overtuigd dat Frans tot plicht had zich onmiddellijk met zijne dochter in betrekking te stellen.

Den dag zelf zijner aankomst begaf Karel zich naar Ekstergoor om zijn schoonbroeder te spreken.

Onderweg kwelde hij zich het hoofd om te overleggen in welke bewoordingen hij de zaak zou aanvatten. Hij overwoog ook beurtelings de verschillende middelen, welke Frans kon aanwenden, om zoo goed mogelijk de plichten te vervullen, die de natuur zelve hem voorschreef.

Hij vond zijne schoonbroers en hunne zuster te huis.

— Hij komt om dezelfde zaak, ik zie het al, sprak Stoffel norsch.

— Ik heb het kind van Frans ontmoet, dat wij allen dood waanden ! riep De Groot, nog buiten adem.

— Ziet ge 't ! zegde Willem nijdig. Sinds die vervloekte brief uit Antwerpen hier is aangekomen, is ons huis in eene ware hel verkeerd. Vele jaren hebben we op de Groene Stee gewoond, zoolang er geen vreemden in de familie waren, wisten we niet wat twist of eenigheid was. Gij zijt de eerste, die ons geluk kwaamt storen. Zonder u waren we tegenwoordig nog door elkeen te benijden. Eens en vooral verbiedt ik u dus u met deze zaak te bemoeien. Indien ze dan toch afgehaspeld moet worden, zullen wij dat onder ons doen.

— En ik heet Karel welkom ! sprak Frans diep geroerd. Ik zal mijn ongelijk herstellen. Hoe was het mogelijk zoolang de stem der natuur te versmoren ! Thans spreekt zij luide ! Ik zal haar niet meer onderdrukken. Gij hebt mijn kind gezien, Karel ! O, vertel mij over haar !

De Groot veegde met de mouw de tranen uit het oog.

— Zie, broeder, sprak hij, met eenen krop in de keel... Zij heeft mij op op deze wang gekust... voor u. Wat is ze lief ! Ik zelf, van vreemd bloed, gevoelde hoe nauw ze met ons verwant !

Door zijn gevoel aangedreven, opende Frans zijne armen. Krachtig was de omhelzing en teeder de zoen, het was, alsof de oudste De Vliegher thans al de uitgestrektheid besefte van de hardvochtigheid waaraan hij zich lange jaren had plichtig gemaakt, en reeds den adem van het wezen gevoelde, waaraan hij door de innigste banden der natuur was verknocht. Ik heb het gezegd, sprak hij overgelukkig ; ik zal haar weerzien ; ik zal haar liefhebben ! Zal zij mij beminnen ?

Overvloedig weenend, knikte Karel herhaalde malen bevestigend.

Lies en hare broers schenen ongenaakbaar voor alle gevoel.

— Ik zeg dat die modepop hier niet in huis komt ! krijschte de eerste, scherp en schril. Indien Willem en Stoffel het met mij eens zijn, weet ik van nu af wat ons te doen staat.

— Wij zijn t'akkoord, sprak de jongste der broers.

— Welnu, hernam Lies, dan zullen wij aan Frans ook zijn geld uitkeeren. Die kan dan insgelijks vertrekken. Hij kan Sophieken De Groot opzoeken, als hij wil, en met haar trouwen. Dan neemt hij zijne dochter bij zich en heeft een heel huishouden. Wij blijven bij elkander.

— Zoomin Sophieken De Groot als Nelie zet hier ooit den voet over den dorpel, bevestigde Willem.

— Ik zou beschaamd zijn zulke woorden te spreken, zegde Karel streng. Is er dan bij u een steen op de plaats waar bij andere menschen het hart is ? Daarbij kan broer Frans volkomen gerust zijn. Allen zult ge Nelie liefhebben, evenals ik.

— Dat zullen wij zien, sprak Stoffel. In alle geval rekenen wij af met Frans, gelijk wij met u afgerekend hebben.

— Later, misschien, zegde Frans met gezag. Ik zal toch ook zeker wel iets bij te brengen hebben ! Of denkt gij dat gij slechts heb te bevelen en ik te gehoorzamen ?

— Doe, wat gij niet laten kunt ! snauwde Stoffel zijnen broeder toe. Wij weten insgelijks wat ons te doen staat. Gelijk ik het nog gezegd hebt : jaren zijn wij onder elkander gelukkig geweest en wij willen onder geen voorwendsel, dat vreemd volk zich in onze aangelegenheden kome mengen. Zijt gij 't met mij eens dat jufvrouw De Groot hier niet in huis kome ? richtte hij zich tot Willem en Lies.

— Zij komt er niet in ! spraken beiden even stellig.

— Dan zal zij op de Groene Stee ontvangen worden en er hartelijk welkom zijn, besloot Karel. Fien zal gelukkig zijn het kind te onthalen.

De Groot verliet de woning. Frans vergezelde hem een eindwegs naar Lindenhof. Beiden kwamen overeen, dat het best ware dat Nelie op de Groene Stee verbleve. De Vliegher bekende dat hij reeds voor eenige dagen eenen brief van mevrouw Du Pont over zijn kind had ontvangen. Nauwelijks had hij hem gezien of de ommekeer was in zijn gemoed ontstaan. Bij nadere overweging en redeneering hadden echter zijne onverschilligheid en hardvochtigheid voor enkelen tijd de overhand gekregen. Hij had met zichzelven geworsteld... De stem des Vaders was voor goed in hem wakker geworden. Luid had zij in zijn binnenste geklonken. Hij had besloten zijnen plicht, geheel zijnen plicht te volbrengen.

Thans was alle besluiteloosheid bij Frans voor goed verdwenen. Hij verklaarde zijnen schoonbroeder, dat hij zich nu reeds als een man gevoelde, die een zwaar pak van de schouders gewoeld heeft. Hij had het voorgevoel, dat hij thans slechts het waar geluk zou kennen.

Met Karel kwam hij overeen dat De Groot en Fien mevrouw Du Pont en Nelie op de Groene Stee zouden uitnoodigen.

Dat gebeurde inderdaad.

Frans, die geenen dag meer oversloeg naar Lindenhof te komen, las kort daarop eenen brief van mevr. Du Pont, waarin deze de uitnoodiging van De Groot aannam. Zij zou met Nelie per stoomtram tot Vieseghem rijden, waar zij te 10 uren zouden aankomen.

Karel antwoordde haar dat hij beiden per rijtuig aan de tramstatie zou afhalen. Zijne vrouw zou hem vergezellen. Frans zou hen op de Groene Stee afwachten.

Op het vastgestelde uur namen de Antwerpsche dames in het rijtuig plaats. Mevrouw Du Pont zette zich op de achterbank naast Fien ; Nelie nam plaats voor haar nevens De Groot, die de teugels aantrok.

Men sloeg weldra eene zijlaan in. Het praten ging lastig. Na de kennismaking van mevrouw Du Pont en Nelie met Fien bewaarden allen het stilzwijgen en gaven vrijen loop aan hunne gedachten, die hun naar de Groene Stee vooruitvlogen.

Het landschap was voor Nelie zoo vreemd en tevens zoo aantrekkelijk, dat het weldra al hare aandacht vestigde.

Men reed door het gehucht Smalbeek. De grond was er zandig. Het trok zwaar. Langzaam ging 't paard voort. Nelie kon dus al de bijzonderheden van Smalbeek waarnemen. Haar trof eerst eene statige hoeve met steenen gevel en hoog strooien dak ; wat verder eene kleine boe woning, eene uitgestrekte le schuur met blauwe poort en zw tot tegen den grond afhangend sen dak ; een groote noteboom, en houtmijten, waartusschen overal 't uitzicht had over de ak stoffeerden dit schilderachtig hucht.

Doch weldra strekte de hei, en ros, nog zonder leven, zich to den gezichteinder uit.

Het paard moest al zijne kra aanwenden om het rijtuig do diepe zandsporen te trekken.

Op de laatste bank hielden Du Pont en Fien, fluisterend ee trouwelijk gesprek. De Antwer dame en Nelie's tante waren ten t'akkoord dat de ontmoeting o Groene Stee zoo eenvoudig mo moest plaats hebben. Mevr. Du had de juffer wel op het hart ge en deze had haar de verzekering geven, dat zij daartoe de no kracht zou bezitten.

Vrouw De Groot stelde de gerust. Hoezeer de vader va meisje reikhalsde, om zijn kind armen te mogen drukken ; ho zijne onbegrijpelijke hardvochtig voor waar gevoel had plaats ge had haar broeder insgelijks al vermijden wat Nelie zou k ontstellen, en hij bezat heersch genoeg over zich zelven, om di sluit ten uitvoer te brengen.

Na een uur kwam men op steenweg. Het paard zette zic zelf op draf en liep over de baan die naar de Groene Stee le

(Wordt voort